

стратегії для досягнення найбільш значущих результатів. Стратегічне мислення також передбачає вміння адаптувати свої плани до змін в середовищі або умовах. Волонтери-лідери здатні аналізувати динаміку ситуації та вчасно вносити корективи в стратегії, забезпечуючи ефективну реакцію на нові виклики чи можливості.

Волонтери-лідери виявляються тими, хто поєднує в собі мотивацію, менторство, емпатію, організаційні навички, креативність та стратегічне мислення для успішного керівництва волонтерськими ініціативами. Ці якості сприяють не лише ефективній волонтерській роботі, але й позитивно впливають на спільноту та соціальну сферу в цілому.

Хазієв А.В.
Науковий керівник: Грень Л.М.
НТУ«ХП»

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Лідерство як феномен завжди приваблювало увагу спільноти. Аналіз наукової літератури з лідерства дає підстави стверджувати, що цьому питанню багато уваги приділялось і приділяється як зарубіжними, так і вітчизняними авторами. На думку дослідників, підготовка лідерів повинна здійснюватися за двома основними напрямками: 1) розвиток внутрішніх ресурсів особистості; 2) розвиток навичок взаємодії людини з оточуючими і їх активізація в динаміці дій лідера. Погоджуємося з думкою Ю. Приходько, що професійна придатність психолога не зводиться лише до рівня його академічної підготовки. Адже професія практикуючого психолога має свою специфіку, яка полягає у тому, що в ній, як ні в яких інших професіях, надзвичайно важливу роль відіграють саме особистісні якості фахівця, які безпосередньо впливають на якість психологічної допомоги іншим людям. Кожна людина є володарем унікального набору особистісних якостей, навичок, умінь, компетенцій. Саме поєднання цих елементів породжує унікальний стиль лідерства особистості. Особистісні

якості психолога-лідера (адекватна самооцінка, високий рівень інтелекту та саморегуляції, інтуїція, розвинена увага) завжди викликали довіру тих, хто звертався по допомогу.

Бути лідером не означає бути першим. Бути лідером означає мати поряд із собою команду людей, об'єднаних спільними цінностями та інтересами, які готові йти до мети та брати на себе відповідальність. Взяття на себе відповідальності – абсолютна необхідність для навчання, лідерського зростання та підвищення ефективності команди. Відповідальне лідерство передбачає визначення і прийняття цілей діяльності та розвитку, як не насаджених ззовні, а які є власною пріоритетною потребою. Така концепція є досить важливою, оскільки саме така візія буде сприяти ефективному досягненню окреслених цілей і планів. Відповідальне лідерство – ступінь відповідальності перед собою, колегами, партнерами, громадою, суспільством.

Відповідальність як системна якість особистості передбачає розгляд функціональної єдності мотиваційних, емоційних, когнітивних, динамічних, регуляторно-вольових і продуктивних складових.

Термін «відповідальність» має пряме відношення до різних галузей психології. Як інтегральне якісне утворення відповідальність психолога-лідера складається з його особистої відповідальності за власну роботу, запобіганню антигуманних наслідків у професійній діяльності, утримування від дій чи заяв, що загрожують недоторканості особи, використання психологічних знань на користь людини, додержання пріоритету її інтересів; надійності стосовно використання методів та програмного забезпечення, валідності обробки даних досліджень, у тому числі й тих, які проводяться з використанням комп'ютерних технологій; застосування знань відповідно до своєї кваліфікації, повноважень, соціального статусу.

Відповідальність відіграє важливу роль у формуванні лідерських якостей майбутніх психологів у закладах вищої освіти. Науковцями доведено, що студенти, які хочуть працювати психологами, найбільш відповідально

відносяться до навчання, ретельніше вивчають способи боротьби з внутрішніми проблемами і потім використовують це у повсякденному житті.

Ми вважаємо, що відповідальності належить велика роль у формування лідерських якостей майбутніх психологів у закладі вищої освіти, і від неї напряду залежатимуть показники розвитку їх позитивних особистісних якостей і психологічного благополуччя у подальшій професійній діяльності.

Харківська-Дзюба Ж.В.
Науковий керівник: Грибко О.В.
НТУ «ХП»

РОЗВИТОК ІНШОНАЦІОНАЛЬНИХ ГРОМАД У СВІТІ

У контексті бойових дій на території України та потреби у постійному міжнародному включенні до розв'язання конфлікту, українці за кордоном є не лише зберігачі ідентичності, але й стратегічний соціокультурний ресурс. Вони стають активними агентами, які нагадують світовій спільноті про значущість та необхідність міжнародної підтримки в умовах конфлікту.

Розвиток будь-яких національних громад за кордоном базується на низці теоретичних основ, які враховують соціокультурні, економічні та політичні аспекти взаємодії між країнами та їхніми громадами. Деякі ключові теоретичні підходи до розвитку громад за кордоном включають такі.

1. Теорія транснаціонального розвитку: вивчає вплив міграції та глобалізації на розвиток громад, підкреслює важливість транснаціональних зв'язків і взаємодії між різними культурами й економічними системами.

2. Теорія соціального капіталу: акцентується на важливості соціальних відносин та мереж для розвитку громад, сприяє взаємодії та обміну ресурсами між членами громади.

3. Теорія сталого розвитку: зорієнтована на забезпечення економічного і соціокультурного зростання, не шкодячи природному середовищу, та створенню стійких та тривалих громад.

4. Теорія культурної інтеграції: підкреслює важливість збереження та